

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **M. A.**
st. příslušnost X
naposledy pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2024, č. j. OAM-146/ZA-ZA11-BA04-2024,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadl žalobce shora označené rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jelikož shledal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.

II. Napadené rozhodnutí

2. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce požádal v ČR o udělení mezinárodní ochrany celkově podruhé, přičemž poprvé mu azyl ani doplňková ochrana udělena nebyla. V současné době žádá žalobce o mezinárodní ochranu v ČR z toho důvodu, že v Turecku jako Kurd čelil diskriminaci a měl potíže se sháněním zaměstnání.
3. Žalovaný při posouzení nynější azylové žádosti vycházel především z výpovědi žalobce a dále z informací, které nashromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Též vycházel z předchozího rozhodnutí ve věci žalobce ze dne 17. 1. 2022, č. j. OAM-762/ZA-ZA11-ZA03-2021.
4. Žalovaný posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany a tyto porovnal s tvrzeními, která žalobce učinil v rámci předchozího řízení. Na základě toho dospěl k závěru, že žalobce v nynější žádosti uvedl naprosto totožné motivy odchodu z vlasti a neochoty se do Turecka vrátit, jako uváděl v průběhu řízení o své předchozí žádosti, tj. údajné diskriminační problémy z důvodu své kurdské národnosti a potíže se sháněním zaměstnání. Těmito důvody se žalovaný meritorně zabýval již ve správním řízení o předchozí žádosti žalobce, přičemž je neshledal azylově relevantními. Žalovaný tudíž nemá důvod se těmito skutečnostmi opětovně věcně zabývat.
5. Žalobce v nynějším správním řízení neuvedl žádné nové skutečnosti, které by byly způsobilé na dosavadních závěrech žalovaného cokoli změnit. Naopak potvrdil, že v předchozím řízení hovořil o veškerých problémech, jež ve vlasti měl. Současně žalovaný na základě zpráv o zemi původu nezjistil, že by v Turecku došlo od doby meritorního posouzení předchozí azylové žádosti (resp. projednání věci krajským soudem) ke změně, jež by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
6. Jelikož žalovaný neshledal žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu odůvodňující věcné posouzení žádosti, konstatoval naplnění podmínek podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a žádost žalobce posoudil jako nepřipustnou. Následně řízení zastavil dle § 25 písm. i) téhož zákona.

III. Žaloba

7. Žalobce namítal, že v jeho případě nebyly splněny podmínky pro zastavení řízení, jelikož jeho opakovaná žádost nebyla nepřipustná. Žalobce považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
8. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení z důvodu nepřipustnosti opakované azylové žádosti musí vždy obsahovat taktéž zdůvodněný závěr o tom, že v zemi původu žadatele nedošlo k takové zásadní změně situace, jež by mohla zakládat opodstatněnost nové azylové žádosti. Žalovaný tento požadavek nenaplnil, jelikož ze shromážděných zpráv nelze spolehlivě posoudit, jestli se v Turecku politická či bezpečnostní situace v nedávné době nezměnila. Ve správním

spise založená informace navíc nemůže plně sloužit účelům individuálního posouzení žalobcovy žádosti, neboť je vypracována samotným žalovaným.

9. Žalobce namítal, že jeho situaci žalovaný neposuzoval v kontextu problematického postavení kurdské menšiny žijící v Turecku. Situaci Kurdů žalovaný nepřiměřeným způsobem zlehčil a nevyhodnotil ji správně, neboť Kurdové jsou často svévolně označováni za teroristy a je jim připisováno protiturecké politické přesvědčení.
10. Žalobce uvedl, že politická situace v Turecku prodělala za poslední období silné změny, které výrazně negativním způsobem ovlivnily demokratický řád. Turecká vláda a prezident Erdogan např. vydali prohlášení o dočasném odstoupení od některých závazků vyplývajících z Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod a oznámili, že odstoupí i od čl. 13 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Právě tak byly vydány dekrety, které zbavují odpovědnosti vykonavatele státní moci v kauzách spojených s nepovedeným pučem.
11. Pro uvedené důvody žalobce krajskému soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný trvá na správnosti svého rozhodnutí. Připomněl, že v současnosti jde již o druhou žádost žalobce, přičemž nyní tvrzené důvody vykazují shodu s tvrzeními uvedenými v předchozí žádosti. Ta byla žalovaným dostatečně meritorně posouzena a závěry žalovaného obstály i v následném soudním přezkumu.
13. Podkladová informace OAMP je pak při rozhodování žalovaného obvykle využívaným typem zdrojů a soudy je běžně akceptována. Žalobce měl možnost informace obsažené ve zprávě doplnit, avšak v rámci azylového řízení v tomto směru nic neuvedl a obsah příslušné zprávy nezpochybňoval.
14. Žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů, dle které samotná nepříznivá situace Kurdů v Turecku nepostačuje pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Současně uvedl, že v Turecké republice nedošlo od okamžiku posouzení původní žádosti žalobce ke změně dle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
15. Jelikož žalobce své námitky formuloval jen značně obecně, žalovaný krajskému soudu navrhl zamítnutí žaloby.

V. Správní spis

16. Správní spis sestává zejména ze žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 31. 1. 2024 a záznamu o poskytnutí údajů k této žádosti ze dne 5. 2. 2024. Ve správním spisu se nachází taktéž kopie rozhodnutí žalovaného o původní žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17. 1. 2022, č. j. OAM-762/ZA-ZA11-ZA03-2021, jímž žalovaný žalobci mezinárodní ochranu v žádné její formě neudělil (dále jen „rozhodnutí o původní žádosti“). Za účelem posouzení současné bezpečnostní a politické situace v Turecku a vydání rozhodnutí založil žalovaný do správního spisu Informaci OAMP: Turecko: Bezpečnostní a politická situace v zemi: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 8. 2023.
17. S podklady rozhodnutí se žalobce nechtěl seznámit ani nenavrhoval jejich doplnění. Právě tak neuvedl žádné nové skutečnosti či informace, jež by měl vzít žalovaný při

rozhodování o jeho azylové žádosti v úvahu. Posléze žalovaný vydal napadené rozhodnutí, které je v současnosti předmětem soudního přezkumu.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], a ve lhůtě stanovené v § 32 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona o azylu.
19. Soud ve věci rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
20. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů. Při posuzování věci soud přihlédl rovněž k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
21. Žaloba **není důvodná**.
22. Úvodem považuje krajský soud za vhodné stručně vymezit povahu napadeného rozhodnutí a z toho plynoucí meze přezkumu napadeného rozhodnutí krajským soudem.
23. V nyní souzené věci žalovaný posoudil azylovou žádost žalobce ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu jako nepřipustnou, jelikož se jednalo o opakovanou žádost, kterou žalovaný posoudil jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona. Proto řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu. V této souvislosti přitom zdejší soud připomíná, že v rámci nynějšího správního řízení žalovaný nehodnotil žalobcem předkládaný azylový příběh po věcné stránce z hlediska naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12 až 14b zákona o azylu (nejde o meritorní rozhodnutí), nýbrž posuzoval toliko splnění podmínek přípustnosti dané žádosti (jedná se o rozhodnutí procesního charakteru). Soudní přezkum je tudíž omezen pouze na to, zda žalovaný zákonné podmínky posouzení opakované žádosti jako nepřipustné (§ 11a odst. 1 zákona o azylu) aplikoval v případě žalobce přezkoumatelně a správně. Krajský soud zdůrazňuje, že zákonností postupu žalovaného v případě meritorního posouzení azylové žádosti žalobce se podrobně zabýval ve svém rozsudku ze dne 28. 11. 2023, č. j. 33 Az 11/2022-42, v němž shledal rozhodnutí žalovaného o původní žádosti žalobce jako přezkoumatelné a zákonné. Z téhož důvodu je pak zdejší soud i s okolnostmi azylového příběhu žalobce detailně obeznámen.
24. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu platí: *„Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“* Citované ustanovení stanoví předpoklady, při jejichž splnění bude opakovaná žádost přípustná a může tak být předmětem meritorního posouzení. Přitom platí, že uvedené podmínky musí být splněny kumulativně. Nestačí tak pouhá existence nové

skutečnosti, která nebyla bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení, nýbrž je současně zapotřebí, aby tato skutečnost již *prima facie* nasvědčovala tomu, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.

25. V první řadě krajský soud konstatuje, že napadené rozhodnutí žalovaného zjevně není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. O této vadě lze totiž hovořit zejména v situaci, kdy správní orgán své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (srov. zde např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63, či též usnesení rozšířeného senátu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123; veškerá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze jednoznačně a bez jakýchkoliv obtíží zjistit důvody, pro něž žalovaný azylovou žádost žalobce vyhodnotil jako nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a správní řízení o opakované žádosti zastavil. Rozhodovací důvody žalovaného mají oporu ve skutkových zjištěních a odůvodnění obsahuje nezbytné zákonné náležitosti. Jelikož žalovaný zachytil všechny klíčové informace a důvody, jež žalobce v rámci jednotlivých řízení poskytl, shledal krajský soud námitku nepřezkoumatelnosti nedůvodnou.
26. Aby krajský soud zjistil, zda v průběhu nynějšího řízení o druhé žádosti žalobce vyplynuly skutečnosti ve smyslu shora citovaného ustanovení, ověřil poznatky obsažené ve správním spisu. Z rozhodnutí o původní žádosti soud zjistil, že v rámci poskytnutí údajů k žádosti dne 15. 9. 2021 žalobce jako hlavní důvod podání žádosti uvedl skutečnost, že se zhruba před třemi lety přestěhoval do provincie T., kde měl problém nalézt si dobře placenou práci. V této souvislosti pak žalobce poukázal i na přístup tureckých občanů, kteří se na něj z důvodu jeho kurdské národnosti dívali skrz prsty, nadávali mu a párkrát ho zbili. Žalobce si nedokázal nalézt místo v turecké společnosti, pročež požádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Tyto důvody žalobce následně potvrdil a blíže popsal při pohovorech k původní žádosti dne 15. 9. 2021, resp. dne 11. 11. 2021.
27. Informace poskytnuté žalobcem v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany posléze krajský soud porovnal s údaji sdělenými v současném řízení. Ze záznamu o poskytnutí údajů k současné žádosti ze dne 5. 2. 2024 plyne, že žalobce aktuálně žádá o mezinárodní ochranu v ČR z toho důvodu, že jako Kurd měl v Turecku problémy s hledáním zaměstnání v oboru, který vystudoval. V místech s větším množstvím pracovních příležitostí je i větší konkurence tureckých občanů, v jejichž přítomnosti byl žalobce utlačován a verbálně napadán. Žádné jiné důvody, které by jej vedly k podání opakované žádosti, žalobce neuvedl.
28. Po vyhodnocení skutečností poskytnutých žalobcem v obou správních řízeních dospěl zdejší soud k závěru, že žalobce ve své aktuální druhé žádosti uvádí skutečnosti zcela totožné s těmi, které zmiňoval již v řízení o původní žádosti. Krajský soud konstatuje, že meritem obou azylových žádostí jsou tvrzení o diskriminačním charakteru zacházení s kurdským etnikem, především pak obtíže spojené s nalezením vhodného zaměstnání, které je finančně adekvátně ohodnoceno. Skutečnost, že žalobce ve svých žádostech opakovaně uvedl obsahově naprosto shodné důvody, pro něž se rozhodl Turecko opustit a vycestovat do ČR, potvrdil k přímému dotazu žalovaného při poskytnutí údajů

k opakované žádosti dne 5. 2. 2024 také sám žalobce. Krajský soud proto ve shodě s žalovaným uzavírá, že v současném řízení žalobce nepředestřel žádné nové skutečnosti, jež by byly způsobilé (kumulativně) splnit podmínky ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu a iniciovat meritorní posouzení opakované žádosti.

29. Pokud žalobce namítal, že si žalovaný neobstaral dostatek podkladů dokumentujících aktuální situaci v Turecku, zdejší soud připomíná, že je ve správním spise založena Informace OAMP: Turecko: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 4. 8. 2023. Tato poskytuje dostatečný přehled o aktuálních bezpečnostně-politických poměrech na území Turecka, přičemž reaguje i na výsledky prezidentských a parlamentních voleb z května 2023. Správnost údajů a informací v dané zprávě žalobce v průběhu správního řízení nijak nerozporoval a ani v soudním řízení obsah předmětné zprávy nezpochybnil. V žalobě odkazované články organizace *Human Rights Watch*, jež mají dokládat zhoršení situace v oblasti dodržování lidských práv a svobod, přitom popisují situaci v souvislosti s pokusem vojenských složek o státní převrat proti turecké vládě v červenci 2016, a jako takové tudíž nemají žádnou bližší souvislost s individuálním azylovým příběhem žalobce. Navíc pak z časového hlediska výrazně předchází datu vzniku podkladové informace OAMP, pročez nemají potenciál žalobcem shromážděné poznatky o zemi původu vyvrátit či učinit nepřesvědčivými.
30. Jako nedůvodnou posoudil krajský soud též námitku žalobce, že ve správním spisu založená podkladová informace OAMP nemůže sloužit účelům posouzení žádosti žalobce, neboť byla vypracována žalovaným. K povaze a účelu dané zprávy je zapotřebí připomenout, že zprávy o zemi původu nejsou vytvářeny individuálně na míru jednotlivým žádostem o mezinárodní ochranu, ale podávají typicky celkový obraz a všeobecné informace o politické, bezpečnostní, lidskoprávní či sociální situaci v daném státě. Pokud měl žalobce o kvalitě předmětné zprávy pochybnosti, bylo jeho povinností (nejpozději) ve správní žalobě vylicit konkrétní okolnosti, na jejichž základě považuje daný podklad za nesprávný či neaktuální. Tedy měl sdělit, které konkrétní informace obsažené ve zprávě popisující situaci v Turecku podle něj neodpovídají realitě. To však žalobce neučinil. Strohé a paušalizované tvrzení, že ve spisu založenou zprávu nelze použít za základ posouzení bezpečnostní a politické situace v Turecku již proto, že byla vypracována žalovaným, *per se* není způsobilé objektivitu ani informační hodnotu této zprávy zpochybnit a vyvrátit v ní uvedené poznatky.
31. Konečně co se týče žalobních námitek, kterými žalobce brojil proti nesprávnému posouzení okolností svého azylového příběhu žalovaným, krajský soud připomíná, že tyto se vymykají mezím nynějšího soudního přezkumu, kdy soud posuzuje jen splnění podmínek přípustnosti opakované žádosti. Podrobným zhodnocením situace kurdské menšiny v Turecku, hrozbou nebezpečí pronásledování soukromými osobami i možnými důsledky podmíněného trestu se přitom řádně zabýval žalovaný v rozhodnutí o původní žádosti žalobce, přičemž jeho závěry krajský soud v plném rozsahu aproboval v rozsudku ze dne 28. 11. 2023, č. j. 33 Az 11/2022-42. V současném soudním řízení již není pro posouzení těchto námitek prostor, pročez k nim krajský soud nepřihlédl.
32. Krajský soud uzavírá, že v řízení o opakované žádosti žalobce nevyplývaly žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za kvalifikované skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný proto postupoval zcela správně, pokud současnou

žádost žalobce vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a správní řízení zastavil.

VII. Závěr a náklady řízení

33. Ze všech shora uvedených důvodů rozhodl krajský soud o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
34. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Žalovanému potom v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, resp. ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, protože se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. října 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce